

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

Sánchez, Francisco

Schoppe, Caspar

Perizonius, Jacobus

Franequera, 1687

Cap. XVII. - De adverbio natura, & differentia

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

„vius lib. 7. Romano corvus in galea confedit in
„hostem versus.]

C A P. XVII.

De Adverbiorum natura, & differentia.

ADverbium est dictum, quasi Ad ver- ^{Adver-}
bum, quod sit quasi verborum adjecti- ^{bium}
vum, & modus; ut, bene currit. Ad- ^{præcipue}
jungitur tamen & aliis partibus; ut, bene doctus, ^{verbis}
valde mane, semper Deus, semper lenitas. Formas ^{adungi-}
ejus adnumerare ad Grammaticum non perti- ^{tur.}
net: pertineret tamen, si fines adverbiorum ^{Gram-}
recenserentur; ut quum alia finiuntur in IM, ut ^{matica}
punctim, caesim, membratim; alia in US, ^{Adver-}
subtus, ^{intus}; alia in O, cito, profecto; in AS, ut ^{divorum}
alias, ^{cras}; in I, ubi, ibi; in E, bene, pulchre, sano; ^{divisio}
in ER, duriter, fortiter: & sic deinceps. Signi- ^{per ter-}
ficationes vero adverbiorum enumerare *ma- ^{mination-}
gis Philosophi est, quam Grammatici; quia ^{nes.}
Grammatici munus non est, teste Varrone, ^{Eorum}
vocum significationes indagare, sed earum u- ^{divisio}
sum. Propterea nos in arte hæc prætermisi- ^{per signi-}
mus: sed ne hinc aliquis fortè ea desideret, ^{ficationes}
utcumque dicentur. ^{pertinet}
^{ad Philo-}

Affirmandi sunt, Certè, ne, quidni, quidem.

Negandi, seu prohibendi, Num, [Ne,] haud, ^{sophum.}
minime, nequaquam, [neutiquam.]

Loci, Hic, intus, foris, de quibus copiosè in
arte.

Temporis, Diu, cras, nuper, dudum.

Quantitatis, Valde, nimis, satis, perquam, im-
pense.

Qua-

* Magis Philosophi Immo Philologi. Sed sic haud dubie
voluit Sanctius,

Qualitatis, *Bene, pulchrè, eleganter, nimis.*

Comparandi, *Magis*; nam cætera, ut *melius, doctius*, Accusativi sunt, in quibus deest *utrum* ut saepe monuimus, & in Ellipsi latè.

Congregandi, *Unà, pariter, simul, conjunctim.*

Demonstrandî, *En, ecce*; quamvis hæc potius sint soni inarticulati.

Vocandi, *O, Heus*: sed soni potius, quam partes orationis.

Dubitandi, seu Eventus, *forte, fortasse, fortitan*; quamvis hic sint tres dictiones, *Fors sit an.*

Remittendi, *Vix, sensim*; Hortandi, *Eia, age, agite, agedum, [quin.]*

Interrogandi, *Cur, quare*, etsi hoc sit, *Qua de re.* „[*Ubi, unde, qua, quorsum, quo, quando, quoties.*]

Jurantis, *Heracle, Medius sciens, Ædopol, Æcastor*, nisi malis nomina appellare.

Ordinis, *Deinde, deinceps*. At vero *Primum, primo, Secundum, secundo*, * nomina sunt ubique. Nu-

* *Nomina sunt ubique.*] Hujus generis etiam alia sunt hic notata. Veluti *alias*, de quo Grosop. Parad. Ep. I. qui tamen male facit in jud. de stilo Hist. quod tam acerbe invehitur in Viros Doctos, qui *alias* pro alioquin usurpent, ut quod eo sensu vix de plebe literatoribus sit dignum, & tantummodo significet vel alio tempore, vel alio loco. Fateor equidem inprimis de tempore usurpationem voculam, & tunc intelligi *horas*. Sed & intelligi simpliciter res quascunque patet ex Plauti Epid. IV. 1. 39. *Ue eam rem sobrie accuravit, ut alias res est impense improbus.* potuisset simpl. *alias* vel *alioquin*. Atque adeo sic vides duo hæc etiam promiscue usurpari, idque ulterius exemplis probatum vide apud Virum longe Eruditissimum Joh. G. Grævium ad Sueton. Tib. c. 71. Similiter Nominibus accensenda sunt, *Una*, quod est Ablativi casus, generis feminini, tum *forte, quare, qua, quo*: Etiam Verbis, *age, agite, agedum.*

De Partibus Orationis. 109

Numerandi, *Semel, bis, deinde, deinceps, centies, &c.*

Græci, quas nos vocamus interjectiones, inter adverbia connumerant. mihi sunt soni articulati, & naturales; ideo inter partes orationis non adnumeravi. Hæc sunt hujusmodi, *Age! phy! va! papæ! vah! o! ofi! ei, hei, eu, heu. At at, au, st, pro, proh, kakabe, euge.* Adverbiis etiam adnumerantur illa, quæ modo expunxi ex præpositionum numero, juxta Grammaticorum enumerationem.

Interjectiones.

Vide capite proximo superiore.

C A P. XVIII.

De Conjunctiōe.

Conjunctio non jungit similes casus, ut ineptè traditur, sed tantum jungit sententias: nam quum dicis; *Emi equum centum aureis, & pluris*; syntaxis est, ego emi equum centum aureis, & ego emi equum pretio pluris æris. *Petrus, & Paulus disputant*, id est, Petrus disputat, & Paulus disputat. Conjunctionum officia distinguere, veluti diximus de adverbio, Grammatici munus non est: nam si ad Grammaticam spectes, omnes sunt conjunctiones, etiam si videantur disjungere; nam qui minus conjungit, *dormit, aut vigilat*, quàm *dormit, & vigilat*? In sensu multum differt, in grammatica nihil. Eas tamen explicationis majoris causa in classes distribuamus.

Etiam disjunctivæ conjunctiones conjungunt.

Copulantes absolute, *Et, que, nec, neque, ac, atque, quoque, etiam, item, itemque.*

Copulantes ex conditione, *Quum, tum, si, si, nisi.*

Dis-